

[Justitsministeren.]

Det er aldrig lykkedes mig endnu, og jeg har dog Adgang til Udvalget, hvad det ærede Medlem ikke har. Det fremgaar altsaa deraf, at det ærede Medlem ikke altid behøver at beklage, at han ikke kommer i Udvalgene. Hans Indflydelse synes undertiden at være større, naar han ikke er der, end naar han er der. Det ærede Medlem vilde dog helst have Appel i alle Tilfælde til Højesteret. Ændringsforslag Nr. 8 var det eneste, det ærede Medlem var virkelig tilfreds med. Jeg synes ikke, at man, som jeg allerede har nævnt, under Hensyn til Højesterets Virksomhed i øvrigt, og til, hvor vanskeligt det er at faa Sager op til Højesteret som sidste Instans, kan lægge disse almindelige Sager til Højesteret. Det kan der kun være Tale om, hvor det betyder noget alvorligt for vedkommende Dommer, hvilket jo er Tilfældet, naar det drejer sig om en Afskedigelse. Det eneste, jeg ikke kunde være enig med det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen i i øvrigt, var Paastanden om, at jeg nærmest skulde være tilfreds med at se en Artikel af den Kaliber som Særtrykket af „National-Socialisten“, der har været overordentlig heldig med at træffe Sehesteds Sprog. Jeg har aldrig været tilfreds med at blive overdænget med taabelige Beskyldninger eller Løgn. Hvorfor skulde jeg dog være det?

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen tilbagekaldte de haarde Udtalelser om mig ved første Behandling. Det glæder mig, selv om jeg havde glemt dem. Det er en Udtalelse fra det ærede Medlems Side, som jeg længe har trængt til, og som jeg forhaabentlig kan leve længe paa. Ellers er jeg kun vant til, at det ærede Medlem med Voldsomhed kræver min Afgang, hver Gang han er heroppe.

Ordføreren (Hartwig Frisch): Efter den højtærede Justitsministers Gennemgang vil jo de allerfleste af de Problemer, der har været berørt i denne Debat, allerede have fundet deres Besvarelse.

Jeg vil begynde med at sige, at det Ændringsforslag, som den højtærede Minister antydede at ville stille mellem anden og tredje Behandling, vil jeg kunne tiltræde. Jeg tror ogsaa, at det Udvalgsflertal, som i øvrigt har arbejdet i denne Retning, vil kunne tiltræde det. Naar der fra visse Sider gøres gældende, nu ogsaa over for Domsmand, at en Beskikkelse aabner Muligheder for, at der gøres politisk Indflydelse gældende, kan jeg fuldtud tiltræde, at Justitsministeren ved at forlange Indstilling

fra Retspræsidenterne i de to Landsretter vil skabe Sikkerhed, saa vidt det menneskeligt er muligt, mod enhver Mistænkeliggørelse af denne Appelret, som vi netop ønsker at gøre til et Organ, som skal kunne tjene dette specielle Formaal, og som derfor maa være ophøjet upartisk.

Jeg har nogle Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel. Det rystede mig unægtelig lige straks, da det ærede Medlem om mit Indlæg brugte tre Udtryk som: Uklarhed, Fejltagelser og Unøjagtigheder, og jeg tænkte: det maa jo blive en voldsom Gennemgang af de Ting, jeg har fremført. Jeg maa indrømme, at jeg baade under Udvalgsbehandlingerne og under det ærede Medlems Fremstillinger her i Salen af juridiske Emner lytter med meget stor Opmærksomhed til, hvad det ærede Medlem siger paa disse sine faglige Omraader. I Udvalgsarbejdet har jeg, naar som helst vi har haft Sager vedrørende Retsplejen, altid beundret det ærede Medlems fremragende saglige Indsatser. Derfor gjorde disse tre Udtryk et vist Indtryk paa mig. Men da jeg saa i det ærede Medlems Fremstilling blev klar over, at disse Udtryk drejede sig om Spørgsmaalene vedrørende de forskellige Indblandinger i Udvalgets Forhandlinger, der har fundet Sted, saa blev jeg betydelig beroliget, for saa var det jo ikke mere det saglige ærede Medlem Hr. Victor Pürschel, men det polemiske ærede Medlem, som vi jo alle kender. Jeg var ganske klar over, ogsaa efter hvad der er gaaet forud, at det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel ikke finder, at der er noget som helst mærkeligt i, at Højesterets Præsident i dette Spørgsmaal har indblandet sig i Rigsdagens Forhandlinger paa den Maade, han har gjort. Men det forandrer nu alligevel ikke, at det forekommende hel Del af os andre at være meget paafaldende. Jeg kan ikke se, der er nogen Uklarhed i at fremhæve, at naar man taler ved mange Lejligheder om den saakaldte Tredeling inden for Statsretten og fremholder, hvordan disse Faktorer, udøvende, lovgivende og dømmende Magt, skal staa hver for sig, uafhængig af hinanden, saa maa vi, der sidder her som Repræsentanter for den lovgivende Magt, virkelig ogsaa have Lov at sige, at vi har vort Omraade, vi har vor Tid til vore Forhandlinger, og de Forhandlinger, der foregaar i et Udvalg, er det rimeligt, at baade den udøvende og den dømmende Magt holder sig fra.

Det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel fremhæver, at Højesterets Præsident her i sin Indblanding optræder fuldkomment som